

Alphabeticum

Ἄνω πτέρωσον πρὸς θεόν σου τὰς φρένας. Βίον πόθησον ἔνθεν ἡγλαϊσμένον. Γαίαν βαδίζον μὴ τὰ τῆς γαίας φρόνει. Δίδου πένητι χεῖρα κειμένῳ κάτω. Ἔργον φέριστον ἡγλαϊσμένον πόθει. Ζήτει τὰ τέρπνα τῶν ἐκεῖθεν ἐλπίδων. Ἡ γλῶσσα φαύλων, μήτε τὸ ψεῦδος λέγει. Θῆρα δρακόντων μὴ γένη τῶν δαιμόνων. Ἴχνη βεβήλων μηδαμῶς ὀδοιπόρει. Κλαῦσον στέναξον· δάκρυσι πλῦνον ρύπους. Λόγους σοφιστῶν τίμα καὶ σοφὸς γένει. Μὴ τοὺς ἐπαίνους, ἀλλὰ τοὺς ψόφους φίλει. Ναόν σε δ' αὐτὸν τεῦξον ἡγιασμένον. Ξένους ξένιζε, ξενοπρεπῶς καὶ τρέφε. Ὅρκους βδελύσσου ψυχικοὺς ὀδοστάτας. Πλοῦτόν τε μίσει καὶ τὰ τέρπνα τοῦ βίου. Ἐρεστόν δὲ κόσμον, ὡς ἀραχνῶδει νόει. Σαρκὸς πόνοις φρόνημα, τῆξον ἐνθέοις. Τὰ δ' ὄπλα φωτὸς ἀντὶ πορφύρας φόρει. Ὑψῶν ἑαυτὸν μὴ πέσει μέγα βλέπε. Φόβῳ Θεοῦ κλίνον τε τὸν σὸν ἀχένα. Χαίρων βιάδιζε τὴν ἄνω κατοικίαν Ψέγου παρ' ἄλλου μᾶλλον ἢ θέλε ψέγειν. Ὡ παῖ φύλαξον, ταῦτα καὶ μέγας ἔση.